

یکشنبه ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۳
 وطن امروز | شماره ۴۰۳۰

اخبار

پس از گذراندن یک دوره بیماری «عیسی قلی‌پور» از پیشکسوتان موسیقی مقامی درگذشت

جمعه ۱۴ اردیبهشت عیسی قلی‌پور از دوتار نوازان سرشناس حوزه موسیقی محلی خطه خراسان پس از گذراندن یک دوره بیماری سرطان دار فانی را وداع گفت. وی متولد سال ۱۳۳۱ در روستای گودعلی سلاح در ۱۸ کیلومتری شمال غرب بجنورد و از آخرین بازماندگان بخشی‌های شمال خراسان بود. قلی‌پور علاوه بر نوازندگی دوتار، خواننده قهاری بود که با توجه به اصالت ترک‌زبانی‌اش علاوه بر آوازی که به زبان مادری‌اش می‌خواند به زبان کردی خراسانی نیز آواز می‌خواند. وی در جشنواره‌های بین‌المللی، ملی و استانی بارها خوش درخشیده بود و همچنین نشان درجه یک هنری را نیز دریافت کرده بود.

■ ■ ■ سازمان صدا و سیما:

شبکه خبر هک نشده‌است

روابط عمومی سازمان صداوسیما اعلام کرد صوتی که در زمان بخش زنده برنامه بزرگداشت شهیدا در فسا از شبکه خبر ۲ پخش شد مربوط به یکی از بخش‌های این بزرگداشت بوده‌است و هیچ صوت خارجی به سیگنال دریافتی از استان فارس اضافه نشده‌است. این بخش با عناوین یکی از شبکه‌های فارسی‌زبان خارجی شروع شد و این نوع شروع برای عده‌ای از مخاطبان این شبهه را به وجود آورد که شبکه خبر ۲ هک شده‌است.

■ ■ ■

«طاووس خانم وازدواج‌هایش» روی صحنه می‌رود

نمایش «طاووس خانم و ازدواج‌هایش» به کارگردانی علی ژکان و تهیه‌کنندگی لیلا فریدنی از روز دوشنبه ۱۷ اردیبهشت در سالن اصلی فرهنگسرای نیاوران تهران روی صحنه می‌رود. فرهاد بشنارتی، شقایق رهبری، لیلا فریدنی، شاپور کلهر، رضا امامی، محمدجواد اکبری، علی ابراهیمی و داریوش سلیمی از جمله بازیگرانی هستند که در نمایش «طاووس خانم و ازدواج‌هایش» به ایفای نقش می‌پردازند. در خلاصه داستان این اثر آمده‌است: هوشنگ و طاهره سعی دارند با ازدواج دخترشان، بی‌پولی و بی‌درایتی خودشان را جبران کنند اما در این مسیر اتفاقاتی رخ می‌دهد.

■ ■ ■

پایان همراهی «همراه» با مجموعه فرهنگی نیاوران

مدیر سابق مجموعه فرهنگی نیاوران با اشاره به کناره‌گیری از این مجموعه هنری پس از ۳ سال گفت: از فرهنگسرای نیاوران بیرون آمدم که امسال بیشتر به کار هنری‌ام برسم و از تمام ظرفیتی که دارم، دوستان و هنرمندان خوب و کسانکی که سالیان سال است در کنارشان کار و شاگردی کردم کمک بگیرم تا امسال بتوانیم یکسری کارها را انجام دهیم. نخستین پروژه‌ای که در دست داریم یک مجموعه تلویزیونی طنز است و پیگیری می‌کنیم که به نتیجه برسیم. ابوالفضل همراه که پیشتر پیشینه کارگردانی فیلم کوتاه در کارنامه کاری‌اش دارد، حاضر نشان کرد. این نخستین کارگردانی من در ساخت مجموعه بلند تلویزیونی خواهد بود. تشکیل اتاق فکر و کارهای مقدماتی و رایزنی‌های آن در دست انجام است و متعاقبا اسامی عوامل اعلام می‌شود. این مجموعه کاری متفاوت در حوزه کمدی است و بی‌شک مخاطبان بسیاری خواهد داشت. موضوعات روز جامعه محوریت این مجموعه تلویزیونی است.

■ ■ ■

پس از مدت‌ها غیبت در تلویزیون عمو پورنگ هم راهی شبکه نمایش خانگی شد

سریال «لالایی» به کارگردانی احمدعلی درویش‌پور و نقش آفرینی داریوش فرضیایی (عمو پورنگ) با ضبط مراحل پایانی آماده پخش در شبکه نمایش خانگی می‌شود. این سریال در حالی با محوریت کودکان و نوجوانان روزهای پایانی تصویربرداری خود را بسپری می‌کند که قرار است از یکی از پلتفرم‌ها برای علاقه‌مندان و کودکان عرضه ارائه شود. سریال «لالایی» با نقش آفرینی فرضیایی، متفاوت از آثار است که تاکنون از او به عنوان شخصیت عمو پورنگ دیده شده‌است.

■ ■ ■

در قالب جشنواره تئاتر «کوک لنדיا» عضو هیأت علمی دانشگاه هنر به قزاقستان می‌رود

عضو هیات علمی دانشگاه هنر در جشنواره «کوک لنديا» قزاقستان کارگاه آموزشی «هنری داستان عروسک‌گردان» را برگزار می‌کند. اسماعیل شفيعی که عضو هیات علمی دانشگاه هنر و از فعالان حوزه تئاتر کشور است، بنا به دعوت ششمین فستیوال بین‌المللی تئاتر «کوک لنديا» قزاقستان، یکی از کارگاه‌های خود را با عنوان «هنری دستان عروسک‌گردان» در این جشنواره برگزار می‌کند.

به گفته وی، این کارگاه تاکنون بارها در چارچوب فستیوال‌های مختلف در روسیه، صربستان و… برگزار شده‌است. این کارگاه به موضوع نحوه زنده‌گردانی و قابل باور کردن عروسک در تئاتر عروسکی اختصاص دارد که در تاریخ ۵ ژوئن (۱۶ خرداد) برگزار خواهد شد.

■ ■ ■

از سوی انتشارات پارت عرضه می‌شود کتاب‌های جدید موسیقی در نما یشگاه کتاب

انتشارات پارت امسال در نمایشگاه کتاب تهران با ۴ عنوان کتاب جدید در حوزه موسیقی حضور خواهد داشت. این کتاب‌ها عبارتند از: «شمیت؛ آپوس ۱۶» تمرینات مقدماتی برای پیانو، «پوتینسکی ۱۱۵۱» آموزش سلفژ؛ پارلائی و کاتانی، «ماتزاس آپوس ۲۶» ۷۵ ملودی و تمرینات طبقه‌بندی‌شده برای ویولن و «شگردهای موسیقی» که در سی‌وپنجمین نمایشگاه کتاب تهران به بازار نشر عرضه خواهد شد.

حضرت امام صادق(ع):

کسی که دوست دارد بداند نمازش قبول شده یا نه باید ببیند آیا نمازش او را از زشتی‌ها و ناپاکی‌ها دور کرده‌است یا خیر. به همان اندازه که دور کرده، قبول شده‌است

روزنامه سیاسی ، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحبانمناز ومدیرمسئول:محمد آخوندی
مدیرعامل:رضامحاسبی
سردبیر:سیدعابدین نورالدینی

نگاهی به فیلم «مست عشق» که سقوط آزاد

حسن فتحی در فیلم‌سازی به حساب می‌آید

مست گیشه، مشق ترکیه

صادق فرامرزی:۱- «هیاهوی فراوان برای هیج»، این می‌توانست تیتیر مناسبی برای یک پادداشت درباره فیلم «مست عشق» باشد به شرط آنکه آخرین اثر سینمایی حسن فتحی تنها در پرداختن به سوژه مهم خود یعنی ماجرای شمس و مولانا ناکام می‌ماند اما واقعیت آن است که این اثر عقب‌تر از یک اثر الکن ایستاده و مسیر اشتباهی را جلوی پای دیگر فیلمسازان برای تجارت با یکی از گنجینه‌های ادب پارسی گذاشته‌است. مسیری که در آن نه تنها شخصیت چندوجهی مولانای صورت‌مانده که این میراث غنی کمابیش در روایت مورد علاقه‌کشور همسایه یعنی ترکیه دفن می‌شود. نخستین ایرادی که به «مست عشق» و روایت عقیمش از حکایت شمس و مولانا وارد است، نداشتن هیچ جای پای سفتی برای قصه‌گویی است. مخاطب می‌تواند به تماشای اثر بنشیند و سکانس‌های متعددی را در پی همدیگر ببیند که هیچ منطق روایی روشنی در پس آنها وجود نداشته‌اند. داستان ظاهرا از جای درستی آغاز می‌شود، لحظه ناپدید شدن شمس و حیرانسی مولانا می‌تواند تعلیق خوبی برای ورود به داستانی درباره سرگذشت این دو و آشنایی‌شان با یکدیگر باشد اما ورود به این روند به برگشت‌های روایی عملا بیننده را میان موج انبوهی از خرده‌روایت‌های غیرمثمر که متأثر از صنعت سریال‌سازی ترکیه است سرگردان می‌کند. این سرگردانی تا جایی پیش می‌رود که غیبت مولانا در کسر بزرگی از فیلم نه تنها باعث می‌شود که کسی نیز به دنبال آن نمی‌گردد، چرا که «جلال‌الدین محمد بلخی» اساسا موضوعیتی در میان عمده خرده‌روایت‌های شاخته فیلم ندارد. این بلاموضوعی البته رشعای عمیق‌تر دارد و آن هم به فقدان شخصیت مولانا در این «مست عشق» می‌گردد. مولانایی که در مقابل دیدگان مخاطب قرار گرفته‌است به ظاهر شخصیتی مهم دارد اما در عمل یک هیچ بزرگ است. او نه در قامت یک شاعر وزانت پیدا می‌کند (آنچنان که جز خواندن چند بیت در ابتدای فیلم هیچ ردی از شخصیت شاعر او به چشم نمی‌آید) نه یک فیلسوف، نه یک پیکر و نه حتی یکم راز که تقلا برای فاش کردنش ما را در پی او بکشد. مولانای حسن فتحی حتی با یک قرارداد ادراکی پیشینی میان مخاطبان درباره اهمیت و جایگاه‌الایش هیچ نمود روشنی از یک شخصیت مهم ندارد. ممکن است این ایراد وارد شود که ماجرای «مست عشق» صرفا یک پرش از نقطه عطف زندگی او در آشنایی با شمس تریزی است. وصالی که او را بدان جارساند که اقرار کرد: «شیخ نیم پیش

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۲۸
تلفن: ۶۶۴۱۳۷۲۸
نمابر: ۶۶۴۱۳۱۳۷
پيام‌رسان:vatanemrooz
بست الكترونيك: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا
توزيع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰

وطن امروز

از دستور زبان عبور کند. مثال حسن فتحی در آثار اخیرش حکایت نویسنده‌ای بود که داستانی ضعیف و ناامیدکننده می‌نویسد اما در «مست عشق» آنچه به چشم می‌آید غلط املائی و ایرادهای دستوری بزرگ است.

عمده سابقه فیلمسازی حسن فتحی به تولید سریال‌های تاریخی در تلویزیون بازمی‌گردد. او در این فضا تبدیل به یک مولف معتبر شد که بسیاری سعی در رونویسی از آثار و سبک روایتش را داشتند. ورود او به صنعت نمایش خانگی از اواسط دهه ۹۰ اما آغاز عصری بود که در آن بیش از مولف بودن باید به دنبال تضمین فروش آثارش می‌رفت. تا جایی که در نمونه آخر یکی از گران‌ترین سریال‌های ایران را با پرداختی بسیار ضعیف، بدون ارزش تاریخی و در تقلید از سریال‌های ترکیه‌ای جلوی دوربین برد. «حیران» نزدیک نهایشا جز ابداعات و اضافات تاریخی، ترویج خرافه و جانو و تقلیل ۵ دهه سلطنت ناصرالدین‌شاه به چند عشق بازی، هیچ چیزی ارائه نکرد. «مست عشق» در امتداد «حیران» قدم برداشته و کارگردان موفق دهه ۸۰ را به جایی کشانده که حل شدن در مناسبات بازاری هنر به آنجا ختم می‌شود. حالا حسن فتحی آثاری تولید می‌کند که در تاریخ جریان دارند اما نه ارتباطی به تاریخ دارند و نه برای آن ارزشی بیش از یک ویرترین فریبنده قائلند.

در نشست فیلم‌تئاتر «شهر آفتاب مهتاب» به کارگردانی عباس جوانمرد مطرح شد

پایه‌گذار شکل تازه‌ای از تئاتر

کارگردان برگزیده سی‌ودومین جشنواره تئاتر فجر همچنین با اشاره به استفاده از واژه تئاتر ملی و مردمی در ادوار مختلف بیان کرد: آنچه از عباس جوانمرد نقل می‌شود و ما به استناد آن می‌توانیم به واژگانی چون تئاتر مردمی و ملی برسیم، سال‌هاست بر سر زبان‌ها بوده و از سوی دولت‌های مختلف با آن بازی می‌شود تا به تعریفی برسند ولی اساسا شاید رسیدن به یک تعریف بزرگ‌ترین اشتباهی است که در این زمینه در حال رخ دادن است. در واقع این واژگان ماحصل تلاشی است که در این چند سال در منزل شاهین سرکیسیان اتفاق می‌افتد.البته شاهین سرکیسیان هم بسیار به متون غربی اعتقاد داشته‌است و از همین رو شروع به کار کردن این متون می‌کند اما آنها جایی برای ارائه آنچه تجربه کرده‌اند ندارند، بنابراین همان منزل کوچکی را که در خیابان رشت با مادر خود زندگی می‌کند، تبدیل به محفل تمرین، گمده و گفت‌وگو و صحبت می‌کند اما این تجربیات بی‌نتیجه بوده و به صحنه ختم نمی‌شود.

مدیر اسبق روابط عمومی مرکز هنرهای نمایشی در پایان صحبت‌هایش نیز گفت: آنها در موقعیتی این کار را انجام می‌دهند که هیچ پیشنهاد جدید و زبان متفاوتی غیر از آن زبان ترجمه‌ای روی صحنه نرفته بود. به این ترتیب روشنفکران آن زمان ناگهان با شکل تازه‌ای از اجرا و زبان مواجه می‌شوند. در واقع این نقطه شروعی بود که علی نصیریان و عباس جوانمرد تصمیم می‌گیرند فاز خود را از گروهی که سرکیسیان دور خود جمع کرده بود، جدا کنند و روی نمایش‌هایی کار کنند که قرار است تصویری از جامعه و مردمان خودشان ارائه دهند. این جسارت در آن مقطع زمانی به قدری اهمیت داشته‌است که باید بگوییم شاید همین اتفاق سبب شده ما به مرور زمان با نمایشنامه‌نویسان و گروه‌هایی مواجه شویم که از دل این تجربه اعتقاد پیدا کردند که می‌شود اتفاق دیگری را رقم زد.

هنر ملی و از پیشنهادات آقای جوانمرد در آن زمان بوده‌است. در حقیقت پیشینه تشکیل گروه هنر ملی که به میانه دهه ۳۰ برمی‌گردد، اهمیت بیشتری دارد، زیرا اگر به این اتفاق از منظر تاریخی نگاه کنیم، باید بگوییم آنها در آن زمان پیشنهاد جدید، بدیع و حتی اوانگاردی را ارائه کرده‌اند و از همین رو باید مورد توجه قرار گیرند.

کارگردان نمایش «فرجام سفر طولانی طوبی» همچنین با اشاره به وضعیت تئاتر ایران در دهه ۳۰ و رواج استفاده از متون غربی در آن سال‌ها افزود: لازم است بگوییم شرایط هنرهای نمایشی ما تا پیش از سال ۳۲، خیلی نمود و گستردگی نداشته‌است. به هر حال همه این شکل فعالیت‌ها در خیابان لاله‌زار و در تئاتر فردوسی، تئاتر دهقان و تماشاخانه‌های کوچکی چون تئاتر نصر با متون غربی و ترجمه شده‌ای که معمولا خود مرحوم نوشین (به عنوان

چهره شاخص آن عصر که تئاتر فردوسی را پایه‌گذاری می‌کند)، آنها را آماده می‌کرده، جریان داشته‌است، بنابراین تمام آنچه از آن زمان به ما ارث رسیده‌است، متون غربی ترجمه‌شده‌ای است که پیشنهاد اجرائی به آن صورت نداشته‌است. شاید بتوان گفت متون ادبی‌ای هستند که انگار برای اجرا رفتن ترجمه نشده‌اند. آقای جوانمرد در مصاحبه‌ای می‌گوید: «نوشین خودش واژه‌ها را کمی سیقل می‌داد و با توجه به تجربه و آگاهی‌ای که داشت آماده می‌کرد که در زبان بازیگر برود تا بتواند واژگان را به صورتی ادا کند که آن طمطراق و عضا قورت‌دادگی که آن زمان روی صحنه در بازی بازیگران نمود داشته، کمتر شود. البته او نیز به اینکه متون غربی مرجع اصلی فعالیت هنرهای نمایشی ما است، اعتقاد داشته‌است.» با این همه این اتفاق تا بعد از کودتای ۲۸ مرداد ادامه می‌یابد.

روایت تسخیر لانه جاسوسی در راه نمایشگاه کتاب

مشاور وزیري که جاسوس آمريکايي‌ها بود

دلهی، با بصیری آشنایی پیدا کرد و اندکی بعد رفت‌وآمدهای خانوادگی آنها شروع شد، بدون آنکه بصیری از هویت پتینلی مطلع باشد. پس از آنکه بصیری به ایران بازگشت، حوزه مأموریت پتینلی هم به سفارت آمریکا در تهران منتقل شد. ویکتوریا بصیری که دیگر به هویت پتینلی پی برده بود، موافقت کرد در ازای دریافت ۳۰۰ دلار در ماه با افسران اطلاعاتی آمریکا همکاری کند. در مکاتبات داخلی سی‌آی‌ای، نام رمز «دی‌سی‌گاستو، ۱» (SDGUSTO.1) برای بصیری انتخاب شد و او علاوه بر ارائه اطلاعات وزارت امور خارجه، مأموریت‌هایی نیز برای آمریکایی‌ها انجام داد.

پس از پیروزی انقلاب، بصیری همچنان به همکاری خود ادامه داد و با خروج پتینلی از ایران، افسران دیگری به نام‌های ویلیام دلهی، با بصیری آشنایی پیدا کرد و اندکی بعد رفت‌وآمدهای خانوادگی آنها شروع شد، بدون آنکه بصیری از هویت پتینلی مطلع باشد. پس از آنکه بصیری به ایران بازگشت، حوزه مأموریت پتینلی هم به سفارت آمریکا در تهران منتقل شد. ویکتوریا بصیری که دیگر به هویت پتینلی پی برده بود، موافقت کرد در ازای دریافت ۳۰۰ دلار در ماه با افسران اطلاعاتی آمریکا همکاری کند. در مکاتبات داخلی سی‌آی‌ای، نام رمز «دی‌سی‌گاستو، ۱» (SDGUSTO.1) برای بصیری انتخاب شد و او علاوه بر ارائه اطلاعات وزارت امور خارجه، مأموریت‌هایی نیز برای آمریکایی‌ها انجام داد.

پس از پیروزی انقلاب، بصیری همچنان به همکاری خود ادامه داد و با خروج پتینلی از ایران، افسران دیگری به نام‌های ویلیام

ابتدایی او در دبیرخانه سنستو در آنسکار، اداره همکاری‌های بین‌المللی و دفاتر و معاونت‌های دیگر وزارت امور خارجه بود تا اینکه در سال ۱۳۵۳ به‌عنوان دبیر اول سفارت شاهنشاهی ایران در لندن منصوب شد. او طی سال‌های ۱۳۵۴ تا ۱۳۵۶ هم دبیر اول سفارت ایران در دلهی نو بود و پس از آن تا پیروزی انقلاب در جایگاه معاونت اداره امور دانشجویی خدمت کرد. پس از پیروزی انقلاب بصیری معاون اداره گذرنامه، همچنین مشاور فرهنگی و اقتصادی وزیر امور خارجه شد. نقطه آغازین تماس بصیری و افسران سی‌آی‌ای به سال‌های ۱۳۵۴ تا ۱۳۵۶ بازمی‌گردد؛ زمانی که او در دلهی‌نو به عنوان دبیر اول سفارت ایران مشغول کار بود. در این دوره، جوزف پتینلی، مأمور سی‌آی‌ای در

